

Katarzyna Paletko

Pan

Władysław Kosiniak-Kamysz

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Obrony Narodowej

za pośrednictwem Biura Ministra

Obrony Narodowej

al. Niepodległości 218

00-911 Warszawa

PETYCJA

o rozważenie wystąpienia do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o pośmiertne mianowanie gen. bryg. Tadeusza Apolinarego Klimeckiego na stopień generała dywizji

Szanowny Panie Ministrze,

Niniejsze pismo składam jako petycję w rozumieniu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w interesie publicznym.

Zwracam się z prośbą o rozważenie przez Ministra Obrony Narodowej podjęcia inicjatywy w sprawie pośmiertnego mianowania gen. bryg. Tadeusza Apolinarego Klimeckiego, Szefa Sztabu Naczelnego Wodza w latach 1940–1943, na stopień generała dywizji oraz, jeżeli Pan Minister uzna to za uzasadnione, o przedstawienie w tej sprawie stosownego wniosku Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

Podstawa prawna

Zgodnie z art. 140 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (tekst jednolity: Dz.U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.) na stopnie oficerskie generałów i admirałów mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Ministra Obrony Narodowej. Podstawę pośmiertnego mianowania stanowią art. 140 ust. 6 pkt 1 w związku z ust. 7 pkt 1 lit. b oraz ust. 8 tej ustawy: w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zasługi z tytułu udziału w walkach o niepodległość państwa polskiego, może nastąpić jednorazowe pośmiertne mianowanie na wyższy stopień wojskowy. Szczegółowy tryb określa rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 sierpnia 2023 r. w sprawie mianowania na stopnie wojskowe (Dz.U. z 2023 r. poz. 2113), w szczególności § 49 dotyczący pośmiertnego mianowania żołnierza rezerwy lub osoby niepodlegającej obowiązkowi służby wojskowej. Tryb ten był stosowany również wobec historycznych dowódców Wojska Polskiego; przykładowo

postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 2 września 2024 r. gen. bryg. Jan Kazimierz Kruszewski został pośmiertnie mianowany generałem dywizji na podstawie tych samych przepisów art. 140. Wnoszę zatem o przeprowadzenie właściwej procedury i, po wymaganych opiniach i uzgodnieniach, przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o pośmiertne mianowanie gen. bryg. Tadeusza Klimeckiego na stopień generała dywizji.

Uzasadnienie

Tadeusz Apolinary Klimecki (1895–1943), urodzony w Tarnowie, od listopada 1918 r. służył w Wojsku Polskim. W latach 1918–1926 pełnił w 16. Pułku Piechoty w Tarnowie stanowiska dowódcy kompanii i batalionu, uczestnicząc w wojnie polsko-bolszewickiej. Po ukończeniu Wyższej Szkoły Wojennej pełnił funkcję szefa sztabu 12. Dywizji Piechoty. W latach 1930–1934 był wykładowcą, a następnie kierownikiem Katedry Taktyki Wyższej Szkoły Wojennej; w latach 1934–1936 zastępcą dowódcy 18. Pułku Piechoty, a w latach 1936–1938 dowódcą 5. Pułku Strzelców Podhalańskich. Od 1938 r. do wybuchu wojny ponownie służył w Wyższej Szkole Wojennej jako kierownik kursu.

We wrześniu 1939 r. był szefem Wydziału Operacyjnego Oddziału III Sztabu Naczelnego Wodza. Po przedostaniu się do Francji, od grudnia 1939 r. do czerwca 1940 r., kierował Oddziałem III Sztabu Naczelnego Wodza. Po ewakuacji do Wielkiej Brytanii od lipca 1940 r. do 4 lipca 1943 r. pełnił funkcję Szefa Sztabu Naczelnego Wodza. Stopień generała brygady otrzymał ze starszeństwem z 6 lutego 1941 r. Był odznaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego *Virtuti Militari* (V klasy), Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (II klasy) oraz Krzyżem Walecznych.

Zginął 4 lipca 1943 r. w katastrofie lotniczej w Gibraltarze wraz z Naczelnym Wodzem gen. Władysławem Sikorskim. Po ekshumacji szczątków z Wielkiej Brytanii gen. Tadeusz Klimecki został 9 grudnia 2010 r. uroczystie pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie, w Kwaterze Żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie.

Generał nie był jedynie jednym z oficerów w otoczeniu Naczelnego Wodza. Od lipca 1940 r. do śmierci kierował Sztabem Naczelnego Wodza, należąc do najwyższego szczebla dowodzenia Polskich Sił Zbrojnych. Pozostał na służbie do dnia śmierci. Uważam, że całokształt tej służby, ranga pełnionej funkcji oraz jego udział w walkach o niepodległość państwa polskiego uzasadniają rozważenie mianowania go na stopień generała dywizji.

Zwracam się z tą inicjatywą również z powodów osobistych. Wychowałam się w rodzinie, w której służba państwu, odpowiedzialność i etos munduru nie były pojęciami abstrakcyjnymi, lecz realną częścią życia. Mój Ojciec, _____ był oficerem Wojska Polskiego i nauczył mnie, że stopień wojskowy, stanowisko i mundur nie są przywilejem, ale przede wszystkim zobowiązaniem wobec państwa, podwładnych i Ojczyzny. Moja siostra, _____ żołnierzem Wojska Polskiego, a moja mama, _____ jest kapitanem Służby Więziennej w stanie spoczynku. Z domu rodzinnego wyniosłam przekonanie, że honor, odpowiedzialność, dyscyplina oraz gotowość do ponoszenia

osobistych kosztów w służbie państwu mają trwałą wartość. W obecnych, wymagających czasach szczególnie potrzebujemy autentycznych wzorców służby, odwagi i ofiarnego oddania Ojczyźnie. Dlatego zależy mi, aby postacie takie jak gen. Tadeusz Klimecki były przypominane kolejnym pokoleniom żołnierzy nie tylko jako bohaterowie historii, lecz także jako żywy wzór etosu służby.

Proszę także o informację, czy gen. Tadeusz Klimecki był już pośmiertnie mianowany na wyższy stopień wojskowy w trybie przewidzianym przepisami. Równolegle składam dwie odrębne petycje dotyczące tej samej postaci: o rozważenie pośmiertnego uhonorowania Generała orderem lub odznaczeniem państwowym oraz o ustanowienie go patronem jednostki lub instytucji Wojska Polskiego.

Proszę o pisemne powiadomienie o sposobie załatwienia petycji na adres korespondencyjny wskazany powyżej lub na adres e-mail: sabataj13@gmail.com.

Zgodnie z ustawą o petycjach informacje o petycji podlegają publikacji na stronie internetowej urzędu. Wyrażam zgodę na zamieszczenie mojego imienia i nazwiska w związku z rozpatrywaniem petycji.

Z wyrazami szacunku

Katarzyna Pałetko

Załączniki:

1. Pismo Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa Instytutu Pamięci Narodowej z 25 września 2026 r., sygn. BUWIII-0500-33(2)/26.
2. Materiały Urzędu Miasta Tarnowa dotyczące nadania ulicy imienia gen. Tadeusza Klimeckiego, w tym uchwała nr XIII/112/95 z 23 lutego 1995 r. oraz materiały Komisji ds. Nazewnictwa ulic i placów publicznych.
3. Historyczny biogram gen. Tadeusza Klimeckiego zawarty w materiałach dotyczących jego upamiętnienia w Tarnowie.

